GS 1510

En ny och sanfärdig

Visa,

Öfwer

Påströfwaren,

Soldaten wid Kongl. Westmanlands Regemente

Eric Jansson Stare,

Som

Den 22 Julii 1793 klockan 11 om natten på wägen emellan Wästerby och Mattsbo Byar i Hedemora Socken röfwade Posten, och den 20 November derpåföljande, underaick sit wälförtjenta Dödsstraff.

I wälmening och til warning

Författad af

Unga Drängen L. O. S.

Falun, Tryckt hos P. O. Ärmar, 1793.
Exemplaret kostar 6 runstycken.

Sjung. som: Ack hwi äst du dock så blinder, rc.

Hörer hit i Christne wänner
Hwad för synder här begås
Den sin Gud ej ber och känner
Med sit brott förskräcker oß
För en winning ganska slem
Wil han bli en afgrunds lem
Och en fattig själ förspilla
Märker ej at han gör illa.

Ack

Ack hur denna arma syndar
Tjugo andra Julii dag
Efter Posten listigt skyndar
Ger Jan Janßon hårda slag
Af en yxa grof och hwaß
Skedde detta ock wid paß
Mellan Sether, Hedemora
Men blef lifwet ej förlora.

När Postförarn föll af Hästen
Wille åter Röfwaren
Med et slag ge honom rästen
Men han sprang och flydde den
Tar så Röfwarn wäskan bort
Bref och pengar hwar sin sort
Han för sig i skogen gömmer
Derpå jord och granris tömmer.

Tju-

Tjugo tredje Tjugofierde
Julii, andra tredje dag
Efterspaning war å färde
At få uppå Röfwarn tag,
Til deß gård då tågar man
Hustru barn spörjes om de kan
Weta hwem den yx tilhörer
Som man hittat och medförer.

De enfaldigt derpå swara
Denna yxa hör oß til
Hwarpå man ej mödan sparar
Utan Mannen söka wil
Går så på hans ägor ut
Finner honom der til slut
Som en gårdesgård nu stänger
Wet ej faran öfwerhänger.

Strax

Strax han blef i stugan förder
Nekade dock strängt sit brott
Men hur han der blef förhörder
Måtte slutlig ta för godt
Sen han åntlig har bekänt
Bli med Krono medel sänd
Intil Fångelset det swåra
Der hans brott månd honom såra.

Bref och pengar kom til rätta
Nitton öre dock förstört
Som blef lönen för alt detta
Man på långan tid ej hört
Snart sin dom den syndarn får
Rättwis men tillika swår
Mista hufwudet och steglas
Hwar i ondskan wist får speglas.

Ack

Ack o människa begrunda
Medan som du lefwer här
At du icke må åstunda
Hwad så groft och syndigt är
Om sann bätttring sucka, bed
At ej Gud dig blifwer wred
Och du intet ondt må göra
Som hårdt straff dig kan påföra.